

[Carlsen-Skiødt.]

kendt, at mange Kautionsforsikringspolicer er affattet saaledes, at de kun dækker for en meget kort Aarrække, og saadanne bør man ikke kunne benytte i dette Tilfælde.

Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, fordi jeg ikke er ganske klar over, hvordan § 21 skal forstaas. I Begyndelsen af det sidste Stykke staar der:

„Amtsraadets Samtykke udfordres ligeledes til, at der af Kommunens Kasse udredes Vederlag eller Medhjælpssum til Sogneraadets Formand eller til andre Medlemmer af Sogneraadet for Udførelsen af .det dem i Stillings Medfør paahvilende Arbejde.“

Jeg er ikke rigtig klar over, hvilken Rækkevidde denne Ordlyd har, og jeg drager det frem, netop fordi det af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet her er blevet udtalt, at Tiden snart kunde være inde til, at ogsaa Sogneraadetsmedlemmer fik Honorar for deres Arbejde. Jeg skal overhovedet ikke udtale mig om Spørgsmaalets Grundprincip, men blot spørge, om det ikke er en rigtig Fortolkning af det af mig oplæste Stykke af § 21, at der i Henhold til dette er en Mulighed for, at Sogneraadene allerede herefter, for saa vidt Lovforslaget bliver til Lov, vil kunne udbetale Honorar til alle Sogneraadetsmedlemmerne for Udførelse af det dem i Stillings Medfør paahvilende Arbejde.

Angaaende Afsnittet om Amtskommuner finder jeg ingen Anledning til at udtale mig nærmere. Forslaget slutter sig her ret nøje til det allerede bestaaende, og enkelte Smaaændringer vil der altid være Lejlighed til at tale om under Udvalgsbehandlingen.

Saa vil jeg gerne slutte med at sige, at det konservative Folkeparti gaar gerne ind i et overvejende Udvalgsarbejde og en saglig Behandling af det foreliggende Lovforslag. Kan det lykkes at faa udarbejdet en bedre Landkommunallov end den nuværende, saa ser vi det gerne. Men det forekommer mig, at der maa ske betydelige Ændringer ogsaa i den af mig paapegede Retning i det foreliggende Lovforslag, for at det kan siges at være en virkelig forbedret og tidssvarende Lov. Det forekommer mig, at det, der skal forhandles om, egentlig ikke er de Smaating, som det nok i og for sig kan være meget godt at faa lovfæstet, men mange af disse er jo allerede gennem Praksis i en længere Aarrække blevet fastslaaet, nej, det, der skal behandles

og drøftes i Udvalget, er Principperne for det kommunale Selvstyre i vor Tid.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Landkommunalloven af 1867 har jo nu i adskillige Aar været den Ramme, indenfor hvilken en meget rig Udvikling er foregaaet i Landkommunerne, men det er givet, at der i disse Aar er sket saa store Forandringer i Kommunernes Styre og Administration, at det er paakrævet, at man nu faar ført en Del af dens Bestemmelser à jour, saa de bedre svarer til de Forhold, vi lever under i Dag. Jeg mener da, at Hovedvægten maa lægges paa, at det Selvstyre, som er skabt gennem disse Aar, bliver styrket og udvidet, saa at vi i saa høj Grad som muligt lader Kommunernes Styre ligge i Sogneraadenes egen Haand, og det vil jeg ogsaa mene at Forslaget i sine Hovedprincipper her gaar ud paa. Jeg kan kun finde det rimeligt, at man i alle de Spørgsmaal, som Sogneraadet i Almindelighed skal træffe Afgørelse i, maa lade dette selv bære Ansvar overfor de Folk, der har valgt det.

Det er ogsaa mit Indtryk efter de Forhandlinger, der har været her i Dag, at man fra alle Sider vil medvirke til, at dette Lovforslag i det væsentlige kan gennemføres. De Indvendinger, der er rejst, har ikke været særlig stærke, og de har heller ikke været principielle eller af en saadan Beskaffenhed, at de efter min Mening skulde være en Hindring for, at Forstaelse kan opnaas.

Man har rejst Indvendinger imod Bestemmelserne i § 1 om Delingen af en Sognekommune og sagt, at der bør kræves et Flertal i begge Sognene for, at Deling skal kunne finde Sted. Men det forekommer mig, at der kan tænkes at opstaa saadanne Forhold, at man ikke med Rimelighed kan forlange dem opretholdt, saaledes at det maa tillades, at Indenrigsministeriet foretager en Adskillelse, naar Flertallet af Vælgerne i et af Sognene ønsker det; jeg kan ikke se noget urimeligt i en saadan Bestemmelse. Man maa huske paa, at der ikke er nogen *Pligt* for Amtsradet eller Indenrigsministeriet til at følge et saadant Flertal; det bestemmes kun, at de *kan* følge den.

De nye Krav, der er rejst i Forslaget om Indførelse af Vedtægter om Valg af særlig Kasserer o. s. v., bygger paa den Indstilling, som er blevet afgivet af det nedsatte Udvalg til Forberedelse af Landkommunallovens Revision. Naar et saa sagkyndigt Udvalg, som dette var, og som repræsenterede de forskellige Kommunetyper,